



HAYEF: Journal of Education

ARAŞTIRMA MAKALESİ/RESEARCH ARTICLE

Olumlu Çocukluk Yaşantıları Ölçeği'nin Geliştirilmesi

Tayfun DOĞAN¹ , Fatma Tuba AYDIN² 

¹Üsküdar Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Psikoloji Bölümü, İstanbul, Türkiye

²Sigmund Freud Üniversitesi, Psikoterapi Bilimi, Viyana, Avusturya

Öz

Olumlu çocukluk yaşantıları, bireyin ruh sağlığı açısından kritik öneme sahiptir. Bu çalışmanın amacı bireylerin olumlu çocukluk yaşantılarını ölçmek üzere bir ölçek geliştirmektir. Bu doğrultuda geliştirilen Olumlu Çocukluk Yaşantıları Ölçeği (OÇYÖ) tanımlanmıştır. Çalışmada, ölçeğin psikometrik özelliklerini belirlemek üzere, açıklayıcı ve doğrulayıcı faktör analizi, ölçüt bağıntılı geçerliği, Cronbach alfa iç tutarlık ve bileşik güvenilirlik yöntemleri kullanılmıştır. Çalışmanın katılımcılarını 1331 kişi (760 kadın ve 571 erkek) oluşturmaktadır. Katılımcıların yaş aralığı 18-70 ve yaş ortalamaları 32,9'dur. Ölçeğin yapı geçerliğini ortaya koymak üzere yapılan açıklayıcı faktör analizi sonucu toplam varyansın %55'ini açıklayan, 22 madde ve tek faktörden oluşan bir ölçek elde edilmiştir. Ölçeğin faktör yükleri .40 ile .86 arasında değişmektedir. Ölçeğin tek faktörlü yapısı, doğrulayıcı faktör analiz yöntemiyle farklı bir örneklem grubunda sınanmış ve yapının doğrulandığı görülmüştür ($\chi^2/ Df = 822.17/205$, NFI = .98, CFI = 98, IFI = .98, RFI = .97, AGFI = .80, SRMR = .04). Ayrıca ölçüt bağıntılı geçerlik çalışması sonucunda anlamlı ilişkiler elde edilmiştir. Ölçeğin Cronbach alfa iç tutarlık katsayısı .96 ve bileşik güvenilirlik katsayısı .97 olarak bulunmuştur. Ölçeğe ilişkin madde toplam korelasyonu değerleri ise .37 ile .83 arasında değişmektedir. Elde edilen bu sonuçlar ölçeğin yetişkinlerin olumlu çocukluk yaşantılarını ölçmede geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olarak kullanılabilceğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Geçerlik, güvenilirlik, olumlu çocukluk yaşantıları, ölçek, pozitif psikoloji

The Development of the Positive Childhood Experiences Scale

Abstract

This study aimed to develop a scale to measure positive childhood experiences, which are known to be critical to the mental health of individuals. This paper presents the Positive Childhood Experiences Scale (PCES) that was constructed as a result of the conducted study. The psychometric properties of the scale were analyzed using exploratory and confirmatory factor analysis, criterion-related validity, Cronbach alpha internal consistency, and item-total correlations. The proposed questionnaire was administered to 1331 participants (760 females and 571 males) aged between 18 and 70 years (mean age: 32.9). The scale included 22 items after exploratory factor analysis was conducted to investigate construct validity, and yielded one factor that explained 55% of the total variance. The factor loadings varied between .40 and .86. The fit index values of the uni-dimensional model were subsequently tested on another participant group and were determined to be sufficient ($\chi^2/ Df=822.17/205$, NFI=.98, CFI=98, IFI=.98, RFI=.97, AGFI=.80, SRMR=.04). The criterion-related validity also revealed a positive correlation. The Cronbach's alpha internal consistency coefficient was found to be .96 and the composite reliability was computed as .97. The corrected item-total correlations ranged from .37 to .83. In sum, the findings of this study suggest that the PCES is a valid and reliable self-report instrument of the positive childhood experiences of adult respondents.

Keywords: Positive childhood experiences, positive psychology, reliability, scale, validity

İletişim Kurulacak Yazar / Corresponding Author: Tayfun Doğan E-posta / E-mail: tayfun@tayfundogan.net

Cite this article as: Doğan, T., Aydın F.T. (2020). Olumlu Çocukluk Yaşantıları Ölçeği'nin Geliştirilmesi. HAYEF: Journal of Education, 17(1); 1-19.



Giriş

Psikoloji alanındaki pek çok kişilik kuramı ve psikoterapi yaklaşımı, yetişkinlikte yaşanan sorunların çocukluk dönemi yaşantılarıyla ilişkili olduğu tezi üzerine kurulmuştur. Sözelimi Freud'un psikanalitik kuramı, Adler'in bireysel psikoloji kuramı, Erikson'un psiko-sosyal gelişim kuramı ve Young'un şema terapi yaklaşımı, çocukluk yaşantılarını teorilerinin merkezine koyan ve ilk anda akla gelen yaklaşımlardır (Cervone ve Pervin, 2018). Bunlara ek olarak, çocukluk travmalarının tedavisi konusunda değişik terapi kuramları da farklı önermelerde bulunmuştur. Örneğin; bilişsel davranışçı terapi (Feather ve Ronan, 2010), kişi merkezli terapi (Stumm ve Keil, 2014), gestalt terapi (Kepner, 2013), duygu odaklı terapi (Dalton, Greenman, Classen ve Johnson, 2013) ve sistemik aile terapisi (Nemetschek, 2013) bunlardan bazılarıdır.

İnsanlar, çocukluk dönemlerinde, yetişkinliklerindeki fiziksel ve ruhsal sağlıklarına etki edebilecek olan birçok farklı yaşam olayını deneyimleyebiliyor. Örneğin; cinsel istismar (Domhardt, Münzer, Fegert ve Goldbeck, 2015), mobbing (Jantzer, Resch ve Kaess, 2019), kötü davranma (Dovran vd., 2016), duygusal istismar (Gaskin-Wasson vd., 2017) ve savaş (Lee, 2012) bunlardan bazılarıdır. Yakın dönemde gerçekleştirilen birçok araştırma, çocukluk döneminde yaşanan olumsuz deneyimlerin, örselenmelerin, travmatik yaşantıların, ihmal ve istismarların, bireylerin fiziksel, bilişsel, sosyal ve psikolojik gelişimlerini olumsuz olarak etkilediğini ve yaşadıkları psikopatolojik sorunlarda önemli rol oynadığını ortaya koymuştur (Örsel, Karadağ, Kahiloğulları ve Aktaş, 2011).

Fiziksel sağlık açısından bakıldığında, erken dönemde yaşanan travmatik deneyim ve kötü muamelenin beyin gelişimini olumsuz etkilediği (Teicher, Samson, Anderson ve Ohashi, 2016) ve kansere yakalanma ihtimaliyle de ilişkili olduğu (Brown, Thacker ve Cohen, 2013) saptanmıştır. Olumsuz çocukluk deneyimlerinin ruh sağlığı ile ilişkisine baktığımızda ise, yaşanan olumsuz deneyimlerin, depresyon (Hovens vd., 2012; Huh, Kim, Lee ve Chae, 2017; Lee, 2012), disosyasyon (Howell ve Itzkowitz, 2016), beden dismorfik bozukluğu (Buhlmann, Marques ve Wilhelm, 2012), psikozlar (van Nierop vd., 2018), umutsuzluk (Gaskin-Wasson vd., 2017), travma sonrası stres bozukluğu (Terock vd., 2016), kaçınma davranışları (Hébert, Daspe ve Cyr, 2018) ve sınırda kişilik bozukluğu (Aas vd., 2016) gibi birçok ruh sağlığı sorunlarıyla ilişkili olduğu görülmüştür. Son yıllarda ise pozitif psikolojinin konularından olan travma sonrası gelişim alanında yapılan araştırmalar ise çocuklukta yaşanmış olan negatif deneyimlerden kişinin güçlenerek de çıkabileceğini göstermiştir (Jay, 2018).

Tüm bu araştırmalar çocukluk dönemi yaşantılarının önemini ortaya koymaktadır. Ancak çocukluk yaşantılarını konu alan araştırmaların büyük çoğunluğu, çocuklukta-ki olumsuz deneyimlerin bireyin yaşamındaki rolünü ele almıştır. Bu da yaşanan pek çok ruh sağlığı bozukluğunu anlamada psikoloji profesyonellerine önemli katkılar

sağlamıştır. Bununla birlikte, artık pozitif psikoloji çalışmaları sayesinde bilinmektedir ki, bireyin yaşamında olumsuz duyguların ya da yaşantıların olmaması iyi oluş ve ruh sağlığı açısından yeterli değildir. Yani bireyin yaşamında korku, öfke, üzüntü gibi duyguların olmaması; neşe, sevinç ve güven gibi olumlu duyguların yaşanmasını garanti etmemektedir. Bu açıdan bakıldığında, mutsuz değilim demek, mutluyum anlamına gelmemektedir. Aynı şekilde çocukluk döneminde olumsuz travmatik deneyimler yaşamamış olmak, iyi bir çocukluk geçirildiği anlamına gelmemektedir. İdeal anlamdaki bir çocukluk için olumsuz deneyimleri yaşamamış olmaya –ya da az yaşamış olmaya- ek olarak, olumlu deneyimleri de yeterince yaşamış olmak gerekmektedir. Bundan dolayı da çocukluktaki olumsuz ve travmatik deneyimlerin araştırıldığı kadar, olumlu deneyimlerin de araştırılması, bireyin ruhsal durumunu daha doğru olarak değerlendirme açısından önemlidir.

Olumsuz çocukluk deneyimleriyle ilgili olan araştırmalar kadar olmasa da, olumlu çocukluk yaşantıları ile ilgili de çalışmalar yapılmıştır. Çocukluk döneminde, bireyin sağlıklı ilişkiler içerisinde olması, olumlu ve destekleyici bir ortamda yaşamını sürdürmesi kritik öneme sahiptir. Çocuğun kabul edici, güven verici, destekleyici ve mutlu bir ortamda olması; yeterince sevildiğini, takdir edildiğini ve kendisine değer verildiğini hissetmesi, çocukluk dönemine ilişkin olarak olumlu yaşantıları deneyimlemesini sağlar. Araştırmalar, çocukluk döneminde psikolojik ihtiyaçların yeterince karşılanmasının, çocukların sıcak ve güven verici bir ortamda büyümelerinin iyi oluş, mutluluk ve öz-saygı gibi olumlu durumlarla pozitif yönde ilişkili olduğunu ortaya koymuştur (Coffey, Warren ve Gottfried, 2015).

Olumlu çocukluk yaşantılarının öz-saygı ve mutluluk ile pozitif ilişkili (Cheng ve Furnham, 2004); depresyon ve anksiyete ile ise, negatif ilişkili olduğunu ortaya koyan araştırmalar bulunmaktadır (Gilbert vd., 2008). Chopik ve Edelstein'in (2019) yaptığı bir çalışmada ise, çocuklukta ebeveynleri ile ilgili olumlu hatıraları olan yetişkinlerin daha iyi fiziksel sağlığa, daha az depresyona ve kronik hastalıklara yakalanma riskinin olduğu ortaya konmuştur. Yine yakın zamanda, Oliveira, Ferreira ve Mendes (2016) kadınlar üzerinde yaptığı bir araştırmada, olumlu çocukluk yaşantılarının az olmasının yeme bozukluklarıyla ilişkili olduğunu bulmuşlardır. Marta-Simões, Ferreira ve Mendes'in (2018) kadınlar üzerinde yürüttüğü bir çalışmada da, olumlu çocukluk yaşantıları ile iyi oluş arasında öz-anlayışın aracı rol oynadığı şeklinde bir sonuç elde edilmiştir. Türkiye'de lise öğrencileri arasında yapılan bir çalışmada ise, olumlu çocukluk anılarının öz-yeterlilik ile ilişkili olduğu saptanmıştır (Bingöl, 2018). Ancak bahsedilen bu çalışmaların tamamı korelasyonel çalışmalardır. Richards ve Huppert (2011) tarafından gerçekleştirilen boylamsal bir çalışmada ise, 13-15 yaşlarında iyi oluş (mutluluk) durumları değerlendirilen çocuklar, 36, 43 ve 53 yaşlarında tekrar incelenmişler ve olumlu çocukluk yaşantılarının orta yaş dönemindeki iyi oluşla pozitif yönde ilişkili olduğuna ve çocukluk dönemindeki mutlu-

luğun yetişkinlik dönemindeki ruh sağlığı problemleriyle de negatif ilişkili olduğuna yönelik bulgular elde etmişlerdir. Tüm bu araştırma sonuçları, olumlu çocukluk yaşantılarının yetişkinlikteki sağlıkla önemli düzeyde ilişkili olduğunu göstermektedir.

Çocukluk yaşantıları ile ilgili deneyimlerin ölçümü konusundaki çalışmalara baktığımızda ise, alanyazında olumsuz çocukluk yaşantıları ile ilgili pek çok ölçek bulunduğu görülecektir (Aslan ve Alparlan, 1999; Gündüz, Yaşar, Gündoğmuş, Savran ve Konuk, 2018; Şar, Öztürk ve İkikardeş, 2012). Ancak genel olarak bireylerin çocukluk dönemini değerlendiren ve o döneme ilişkin algılarını ölçen sınırlı sayıda olumlu çocukluk deneyimleri ile ilgili ölçekler bulunmaktadır (Ferreira vd., 2018). Bu ölçeklerden Richter, Gilbert ve McEwan (2009) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Akın, Uysal ve Çitemel (2013) tarafından gerçekleştirilen Çocukluk Dönemi Mutluluk/Huzur Anıları Ölçeği en bilinenlerindedir. Ancak bu ölçeğin Türkçe formunun psikometrik özellikleri ergenlerden oluşan bir örnekleme incelenmiştir. Dolayısıyla yetişkinlerde kullanılması uygun değildir. Türkçe literatürde olumlu çocukluk yaşantılarını ölçmede kullanılabilecek Manap (2015) tarafından geliştirilen Çocukluk Yaşantıları Ölçeği adında bir ölçme aracı daha bulunmaktadır. Söz konusu ölçme aracı, daha çok bireylerin çocukluk dönemindeki ilişkilerine odaklanmış ve bunu aile, okul ve genel sosyal ilişkiler bağlamında ölçmeye çalışmaktadır. Bu çalışma kapsamında geliştirilmeye çalışılan Olumlu Çocukluk Yaşantıları ölçeği ise, çocukluk dönemindeki ilişkilere ek olarak, mutluluk ve yaşam doyumu durumlarını da ölçen daha kapsamlı bir ölçektir.

Bu çalışmanın amacı, olumlu çocukluk yaşantıları ile ilgili alternatif bir ölçme aracı geliştirmektir. Geliştirilecek ölçekle bireyin on bir yaşından önceki çocukluk döneminde mutlu olup olmadığı, gerekli ilgi, sevgi ve takdiri görüp görmediği, bir başka deyişle yeterli olumlu deneyimleri yaşayıp yaşamadığı ölçülmeye çalışılacaktır. Geliştirilen bu aracın yetişkinlik dönemindeki ruh sağlığı sorunları ile ilgili araştırmaların yanı sıra, iyi oluş ve yaşam kalitesi ile ilgili araştırmalarda da kullanılabileceği düşünülmektedir. Bu amaç doğrultusunda bu çalışmada, Olumlu Çocukluk Yaşantıları Ölçeği'nin (OÇYÖ) geliştirilmesi ve geçerlik-güvenirlilik çalışmasının yapılması amaçlanmıştır.

Yöntem

Çalışma Grubu

Çalışmanın analizleri dört farklı gruptan toplanan veriler üzerinden gerçekleştirilmiştir. Toplam katılımcı sayısı 1331 (760 kadın ve 571 erkek) kişidir. İlk grubu 674 kişi (379 kadın ve 295 erkek) oluşturmaktadır. Öğrenim durumu açısından bu gruptaki katılımcıların 12'si ilköğretim, 53'ü lise, 443'ü üniversite ve 162'si ise lisansüstü mezundur. Dört kişi öğrenim durumunu belirtmemiştir. Medeni duruma göre katılımcıların 289'u evli, 374'ü ise bekârdır. 11 kişi ise medeni durumunu belirtmemiştir. Grubun yaş aralığı 18-67 arasında değişmektedir ve yaş ortalaması 30'dur. Bu

grubun uygulamaları hem yüz yüze hem de internet ortamında gerçekleştirilmiştir. Açımlayıcı faktör analizi, madde analizi ve güvenilirlik analizleri bu katılımcı grubundan elde edilen veriler üzerinden gerçekleştirilmiştir.

İkinci çalışma grubu ise 379 (207 kadın ve 172 erkek) kişidir. Katılımcıların 7'si ilköğretim, 29'u lise, 219'u üniversite, 124'i ise lisansüstü mezundur. Medeni duruma göre katılımcıların 215'i evli, 164'ü ise bekârdır. Grubun yaş aralığı 18-70 ve yaş ortalaması 37'dir. Bu grubun tamamına internet ortamından ulaşılmış ve elde edilen veriler doğrulayıcı faktör analizi için kullanılmıştır.

Üçüncü çalışma grubunu 125 (98 kadın ve 27 erkek) kişi oluşturmaktadır. Bu gruba OÇYÖ ölçeği ile birlikte DASÖ-21 ve ÇDÖYÖ-K ölçekleri uygulanmıştır. Verileri internet ortamından toplanmıştır.

Bu grubu oluşturan katılımcıların 8'i ilköğretim, 14'ü lise, 83'ü üniversite, 20'si ise lisansüstü eğitim düzeyindedir. Medeni duruma göre katılımcıların 51'i evli, 74'ü ise bekârdır. Grubun yaş aralığı 18-65 ve yaş ortalaması 35'dir.

Dördüncü çalışma grubunu ise, 153 kişi (76 kadın ve 77 erkek) oluşturmaktadır. Bu gruba da OÇYÖ ölçeği ile birlikte Yaşam Doyumu Ölçeği uygulanmıştır. Veriler internet ortamından toplanmıştır. Bu grubu oluşturan katılımcıların 2'si ilköğretim, 10'u lise, 88'i üniversite, 53'ü ise lisansüstü eğitim düzeyindedir. Medeni duruma göre katılımcıların 63'i evli, 90'ı ise bekârdır. Grubun yaş aralığı 18-60 ve yaş ortalaması 34'tür (Tablo 1).

Tablo 1.
Katılımcılarla İlgili Sosyodemografik Değişkenler

Değişken	\bar{x} 32.9 (Min 18, Max 70)	n
Yaş		
Cinsiyet		
Kadın	760	%57,1
Erkek	571	%42,9
Medeni durum		
Bekar	702	%52,7
Evli	618	%46,4
Belirtmemiş	11	%0,8
Öğrenim durumu		
İlköğretim	29	%2,2
Lise	106	%8
Üniversite	833	%62,6
Lisansüstü	359	%27
Belirtmemiş	4	%0,3

Veri Toplama Araçları

Çocukluk Dönemi Örselenme Yaşantıları Ölçeği Kısa Formu (ÇDÖYÖ-K): Ölçek, bireylerin çocukluk dönemlerine ilişkin yaşadıkları travmatik deneyimleri ölçmek amacıyla Bernstein vd. (2003) tarafından geliştirilmiştir. Ölçeğin Türkçe uyarlaması Kaya (2014) tarafından yapılmıştır. ÇDÖYÖ-K, 28 maddeden oluşan 5'li Likert tipi cevaplama anahtarına sahip bir ölçme aracıdır. Ölçeğin Türkçe uyarlaması 306 üniversite öğrencisi üzerinden gerçekleştirilmiştir. Doğrulayıcı faktör analizi, Bernstein ve diğerlerinin (2003) yılında yapmış oldukları çalışmaları ile tutarlı bir şekilde beş faktörlü yapının doğrulandığını göstermiştir. Ölçeğin bütünü için Cronbach alfa iç tutarlık katsayısı 0,77 olarak bulunmuştur. Bu çalışmada ise ölçeğin Cronbach alfa değeri 0,88 olarak bulunmuştur.

Depresyon-Anksiyete-Stres Ölçeği-21 (DASÖ-21): Ölçek, Lovibond ve Lovibond (1996) tarafından bireylerin depresyon, anksiyete ve stres düzeylerini ölçebilmek amacıyla geliştirilmiştir. Bu çalışmada ölçeğin yalnızca depresyon alt ölçeği kullanılmıştır. Ölçeğin Türkçe uyarlaması, 420'si normal 101'i klinik olmak üzere 521 katılımcıdan elde edilen veriler üzerinden Sarıçam (2018) tarafından yapılmıştır. Buna göre, doğrulayıcı faktör analizi sonucu, bu üç alt faktörlü yapının normal örneklemede kabul edilebilir uyum indeksi değerlerine, klinik örneklemede ise mükemmel uyum indeksi değerlerine sahip olduğu görülmüştür. Klinik örneklemede Cronbach alfa iç tutarlık güvenirlik katsayısı depresyon alt ölçeği için 0,87 olarak bulunmuştur. Bu çalışmada ise ölçeğin Cronbach alfa değeri 0,87 olarak bulunmuştur.

Yaşam Doyumu Ölçeği (YDÖ): Ölçek, bireylerin yaşam doyumu düzeylerini ölçmek için Diener, Emmons, Larsen ve Griffin (1985) tarafından geliştirilmiştir ve Türkçe uyarlaması, Durak, Şenol-Durak ve Gençöz (2010) tarafından gerçekleştirilmiştir. Ölçek, 5 maddeden oluşan, tek boyutlu, 7'li likert tipinde bir ölçektir. YDÖ'nün tek faktörlü yapısını test etmek için doğrulayıcı faktör analizi yapılmış ve ölçeğin tek faktörlü bir yapıda olduğu doğrulanmıştır. Ölçeğin üniversite öğrencilerinde hesaplanan Cronbach alfa güvenirlik katsayısı ise 0,81 olarak bulunmuştur. Bu çalışmada ise ölçeğin Cronbach alfa değeri 0,94 olarak bulunmuştur.

Demografik Bilgi Formu: Hazırlanan demografik bilgi formuyla katılımcıların yaş, cinsiyet, öğrenim ve medeni durumları ile ilgili demografik bilgileri toplanmıştır.

Ölçeğin Geliştirilmesi

Ölçeğin geliştirilme sürecinde ilgili alanyazın incelenmiş ve konuyla ilişkili olduğu düşünülen ölçekler de göz önüne alınarak 49 maddelik bir madde havuzu oluşturulmuştur. Ölçek için 5'li likert tipinde (1-Hiç Katılmıyorum, 5-Tamamen Katılıyorum) bir cevaplama anahtarı hazırlanmasına karar verilmiştir. Daha sonra taslak ölçek hem yüz yüze hem de internet ortamında 674 kişiye uygulanmıştır. Uygulama sonrasında ölçeğin psikometrik özelliklerini incelemek ve geçerlik güvenirliğini belirlemek amacıyla, açımlayıcı faktör analizi, madde analizi ve güvenirlik analizleri

gerçekleştirilmiştir. İkinci aşamada analizler sonucu elde edilen ölçek, 379 kişiye tekrar uygulanmış ve bu uygulamadan elde edilen veriler üzerinden doğrulayıcı faktör analizi yapılmıştır. Son aşamada ise geliştirilen ölçeğin ölçüt bağımlı geçerliğini belirlemek üzere benzer ölçeklerle ilişkisine bakılmıştır.

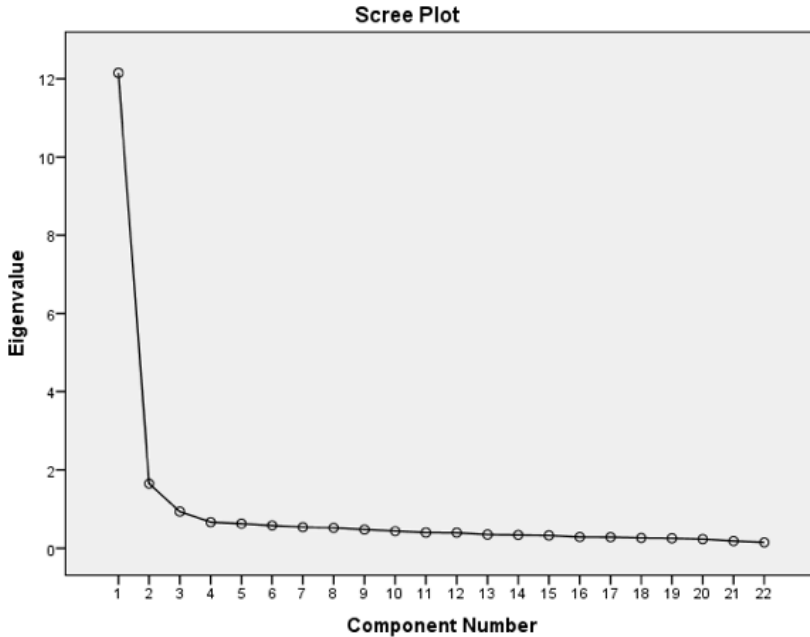
Yapı Geçerliği

Çalışma kapsamında verilerin faktör analizine uygun olup olmadığını belirlemek üzere Kaiser-Mayer-Olkin (KMO) ve Bartlett testleri yapılmıştır. Verilerin faktör analizine uygunluğu için Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) 0,60'dan yüksek ve Bartlett

Tablo 2.
Açımlayıcı Faktör Analiz Sonuçları ve Madde Toplam Korelasyonu Değerleri

Maddeler	Faktör Yükleri	Madde Toplam Korelasyonu
1. Çocukluğumda bir hata yaptığımda ailem affediciydi.	0,71	0,67
2. Çocukken birçok arkadaşım vardı.	0,48	0,46
3. Ailem bana önemli ve değerli bir kişi olduğumu hissettirirdi.	0,86	0,83
4. Çocukluğumda iyimser birisiydim.	0,54	0,51
5. Ailem bana içten bir ilgi gösterirdi.	0,82	0,79
6. Çocukluğuma ilişkin anılarım çoğunlukla olumludur.	0,81	0,79
7. Çocukluğumda isteklerimin çoğu yerine getirilirdi.	0,71	0,67
8. Çocukluğumda neşeli birisiydim.	0,70	0,67
9. Çocukluğum mutlu bir aile ortamında geçti.	0,81	0,78
10. Akranlarımla karşılaştığımda daha mutlu bir çocuktum.	0,72	0,70
11. Çocukluğumda ihtiyacım olduğunda bana destek veren insanlar vardı.	0,80	0,77
12. Eğlenceli bir çocukluk geçirdiğimi söyleyebilirim.	0,77	0,75
13. Çocukluğumda duygularımı rahatça ifade edebileceğim bir ortam vardı.	0,73	0,70
14. Okul yaşamımdan memnundum.	0,40	0,38
15. Çocukluğum sevgi dolu bir ortamda geçti.	0,85	0,82
16. Aynı çocukluğu bir kez daha yaşamak isterdim çünkü güzeldi.	0,79	0,77
17. Çocukluğumda ihtiyacım olan duygusal desteği aldığımı düşünüyorum.	0,83	0,80
18. Çocukluğumda yaşadığım olumlu durumlar, olumsuzlardan daha fazladır.	0,78	0,75
19. Çocukluğumda yeterince takdir edildiğimi düşünüyorum.	0,70	0,67
20. Çocukken yeterince sevildiğimi düşünüyorum.	0,79	0,76
21. Pek çok açıdan şanslı bir çocuktum.	0,80	0,77
22. Çocukluğumda kendimi güvende hissedirdim.	0,74	0,72
Açıklanan Toplam Varyans		%55,216
Özdeğer		12.148
Cronbach Alfa		0,96
Bileşik Güvenirlilik		0,97

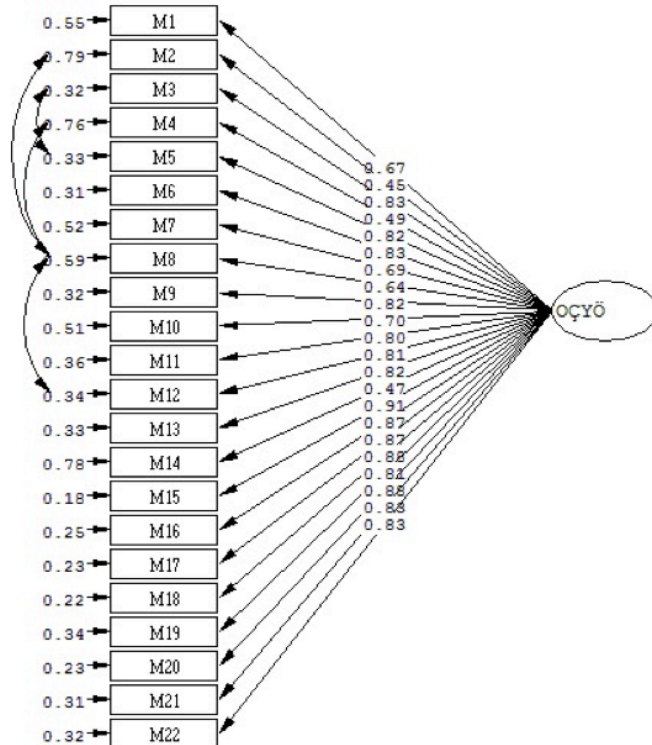
Testi'nin hesaplanan ki-kare değerinin istatistiksel olarak anlamlı çıkması gerekmektedir (Büyüköztürk, 2004). Analiz sonuçları ölçeğin faktör analizi için uygun değerlere sahip olduğunu göstermiştir (KMO = 0,971; Bartlett's $\chi^2 = 11186,523$; $p < 0,000$). Ölçeğin faktör yapısını ortaya koyabilmek için öncelikle döndürülmemiş temel bileşenler analizi gerçekleştirilmiştir. Faktör analizi çalışmalarına 49 madde ile başlanmış, döndürülmemiş metod kullanılarak yapılan analiz sonucu toplam varyansın %64'ünü açıklayan 7 faktörlü bir yapı ortaya çıkmıştır. Faktör yükü 0,40'un altında olan, birden fazla faktöre yüklenen, tek başına ya da iki madde şeklinde faktör oluşturan maddeler teker teker çıkarılmış ve her defasında analizler tekrarlanmıştır. Son olarak kalan 22 madde Promax döndürme işlemi kullanılarak analiz edilmiş ve toplam varyansın %62'sini açıklayan özdeğeri 1'in üzerinde iki faktörlü bir yapı ortaya çıkmıştır. Bu sonuca göre birinci faktör toplam varyansın %55'ini, ikinci faktör ise %7'sini açıklamaktadır. Yine birinci faktörün özdeğeri 12,148 iken, ikinci faktörün özdeğeri 1,649 olarak bulunmuştur. Özdeğerler arasında bu kadar yüksek fark olması, yamaç birikinti grafiğinde (Şekil 1) tek faktörlü yapının gözlenmesi ve birinci faktörün açıkladığı varyans oranının çok yüksek olması sebebiyle ölçeğin tek faktörlü olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu nedenle ölçek tek faktörlü olarak sınırlandırılmış ve tekrar analiz yapılmıştır. Yapılan analiz sonucu toplam varyansın %55'ini açıklayan ve faktör yükleri 0,40 ile 0,86 arasında değişen bir yapı elde edilmiştir (Tablo 2).



Şekil 1. Yamaç Birikinti Grafiği

Doğrulayıcı Faktör Analizi

Açımlayıcı faktör analizi sonucu elde edilen tek faktörlü yapının doğrulanıp doğrulanmayacağını belirlemek üzere ölçek 379 kişiye tekrar uygulanmış ve Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) yapılmıştır. DFA’da sınanan modelin uyum yeterliğini belirlemek için pek çok uyum indeksi kullanılmaktadır. Uyum indekslerinin kuramsal model ile gerçek veriler arasındaki uyumu değerlendirmelerinde birbirlerine göre güçlü ve zayıf yönlerinin olması nedeniyle modelin uyumunun ortaya konulması için birçok uyum indeksi değerinin kullanılması önerilir. GFI, CFI, NFI, RFI, IFI ve AGFI indeksleri için kabul edilebilir uyum değeri 0,90 ve mükemmel uyum değeri 0,95 olarak kabul edilmektedir. RMSEA için ise 0,08 kabul edilebilir uyum, ve 0,05 mükemmel uyum değeri olarak kabul edilmiştir (Bentler, 1980; Bentler ve Bonett, 1980; Marsh, Hau, Artelt, Baumert ve Peschar, 2006). Bu kriterlere göre, ölçeğin tek faktörlü yapısının uyum iyiliği indekslerinin iyi düzeyde olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Buna göre Chi-Square / Df = 822.17/205, NFI = 0,98, CFI = 98, IFI = 0,98, RFI = 0,97, AGFI = 0,80, SRMR = 0,04 olarak bulunmuştur. DFA sonucu ortaya çıkan faktör yükleri 0,45 ile 0,91 arasında değişmektedir. DFA sonucu ölçeğin açıklanan varyansı ise %59 olarak bulunmuştur. Şekil 2’de DFA’ya ilişkin path diyagramı ve faktör yüklerini verilmiştir.



Şekil 2. Olumlu Çocukluk Yaşantıları Ölçeği’ne İlişkin Path Diagramı ve Parametre Tahminleri

Ölçüt Bağımlı Geçerlik

Olumlu Çocukluk Yaşantıları Ölçeği'nin ölçüt bağımlı geçerliğini belirlemek üzere DASÖ-21 Ölçeği depresyon alt boyutuyla, Yaşam Doyumu Ölçeği'yle (YDÖ) ve Çocukluk Dönemi Örselenme Yaşantıları Ölçeği Kısa Formuyla (ÇDÖYÖ-K) ilişkilerine bakılmıştır. Buna göre söz konusu ölçeklerle sırasıyla $r=-0,30$ ($p<0,001$), $r=0,46$ ($p<0,001$) ve $r=-0,64$ ($p<0,001$) korelasyon elde edilmiştir. Elde edilen bu sonuçlara göre OÇYÖ ile depresyon ve çocukluk dönemi örselenme yaşantıları puanları arasında negatif; yaşam doyumu arasında ise pozitif yönde anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Bu bulgular da ölçeğin ölçüt bağımlı geçerliğine kanıt olarak gösterilebilir.

Tablo 3.
Ölçüt Bağımlı Geçerlik Sonuçları

Ölçekler	n	OÇYÖ
DASÖ-21 (Depresyon Alt Ölçeği)	125	-0,30*
ÇDÖYÖ-K	125	-0,64*
YDÖ	153	0,46*

* $p<0,001$

DASÖ-21: Depresyon-Anksiyete-Stres Ölçeği; ÇDÖYÖ-K: Çocukluk Dönemi Örselenme Yaşantıları Ölçeği Kısa Formu; YDÖ: Yaşam Doyumu Ölçeği

Güvenirlilik

Ölçeğin güvenirliliği Cronbach alfa iç tutarlık ve bileşik güvenirlilik yöntemleriyle incelenmiştir. Maddelerin iç tutarlılığının bir ölçüsü olan Cronbach alfa katsayısı, ölçekte bulunan maddelerin homojen yapısını açıklamak için kullanılır. Cronbach alfa katsayısı yüksek olan ölçekteki maddelerin birbirleriyle tutarlı ve bir o kadar da aynı özelliği ölçen maddelerden meydana geldiği şeklinde değerlendirilir (Uzunsakal ve Yıldız, 2018). Ölçeğin Cronbach alfa değeri .40'ın altındaysa güvenilir değil, 0,40-0,60 arasındaysa düşük düzeyde güvenilir, 0,60-0,80 arasındaysa oldukça güvenilir ve 0,80'den yukarıdaysa yüksek düzeyde güvenilir olarak kabul edilir (Özdamar, 2004; Uzunsakal ve Yıldız, 2018). Bu çalışmada ölçeğin Cronbach alfa iç tutarlık katsayısı 0,96 olarak bulunmuştur. Ölçeğin bileşik güvenirliliği ise 0,97 olarak bulunmuştur. Bileşik güvenirlilik (yapı güvenirliliği) katsayısı, DFA'dan elde edilen faktör yükleri ve hata varyansı değerlerine dayalı olarak hesaplanmaktadır ve güvenirlilik katsayısının 0,70'in üzerinde olması yeterli kabul edilmektedir (Yılmaz, 2009). Bu ölçütler çerçevesinde değerlendirildiğinde, elde edilen güvenirlilik sonuçları ölçeğin güvenirliliğinin oldukça yüksek olduğunu göstermektedir. Ayrıca ölçek maddelerinin ölçeği temsil güçlerini belirlemek üzere madde analizi yapılmıştır. Madde analizi sonucu, madde toplam korelasyonu değerleri ise 0,37 ile 0,83 arasında değişen değerlerde bulunmuştur. Madde toplam korelasyonunun yorumlanmasında değeri 0,30 ve üzerinde olan maddelerin ölçülecek özelliği temsil açısından yeterli kabul

edildiği (Büyüköztürk, 2004; Kline, 2013) göz önüne alınırsa, ölçeğin madde toplam korelasyonu değerlerinin kabul edilebilir sınırlar içinde olduğu söylenebilir.

Ölçeğin Puanlanması

Olumlu Çocukluk Yaşantıları Ölçeği, 22 maddeden oluşan tek boyutlu, 5’li Likert tipinde bir ölçektir. Ölçekte tersten kodlanan madde yoktur. OÇYÖ’nün norm çalışması yapılmadığı için elde edilen puanların bir kesme noktası da yoktur. Ölçekten alınabilecek puanlar 22-110 arasında değişmektedir ve alınan yüksek puanlar olumlu çocukluk yaşantılarının yüksek düzeyde olduğuna işaret etmektedir.

Tartışma ve Sonuç

Bu çalışmanın amacı, bireylerin çocukluk dönemine ilişkin olumlu yaşantılarını ölçmeye yönelik bir araç geliştirmektir. Bu amaç doğrultusunda yetişkinlerden oluşan bir örnekleme Olumlu Çocukluk Yaşantıları Ölçeği (OÇYÖ) geliştirilmiş ve psikometrik özellikleri ortaya konulmuştur. OÇYÖ, bireylerin çocukluk döneminde yaşadıkları olumlu deneyimleri, çocukluk memnuniyetini, yeterli ilgi, sevgi ve takdir görüp görmediklerini belirlemeye yönelik bir ölçektir. Konu ile ilgili literatür incelendiğinde, çocukluk yaşantılarını ölçmeye yönelik bazı ölçekler olduğu görülecektir. Ancak bu ölçeklerin büyük çoğunluğu olumsuz ya da travmatik çocukluk yaşantılarını ölçmeye yönelik araçlardır (Aslan vd., 1999; Şar vd., 2012). Türkçe literatürde olumlu çocukluk yaşantılarını ölçmede kullanılabilir iki ölçek olduğu görülmüştür. Bunlardan birisi ergenlerin olumlu çocukluk yaşantılarını ölçmede kullanılabilir bir ölçme aracıdır (Akın vd., 2013). Diğeri ise çocukluk yaşantılarını daha çok sosyal ilişkiler bağlamında ölçen bir ölçektir (Manap, 2015). Bu çalışma kapsamında geliştirilen OÇYÖ ise hem yetişkinlerde kullanılabilmesi, hem de çocukluk yaşantılarını daha kapsamlı bir şekilde ele alması açısından bu iki ölçekten farklılaşmaktadır.

Çalışmada ölçeğin geçerlik ve güvenilirlik çalışmaları, açımlayıcı ve doğrulayıcı faktör analizi, ölçüt bağıntılı geçerlik, madde analizi, bileşik ve iç tutarlık güvenilirlik yöntemleriyle incelenmiştir. Analizler sonucunda 5’li Likert tarzında, 22 maddelik bir ölçek elde edilmiştir. Ölçeğin yapı geçerliği açımlayıcı ve doğrulayıcı faktör analizi ile incelenmiştir. Buna göre ölçeğin tek boyutlu bir yapıda olduğu ortaya konulmuştur. Ölçüt bağıntılı geçerlik kapsamında OÇYÖ ile Yaşam Doyumu Ölçeği, DASS-21 Ölçeği Depresyon Alt Boyutu ve Çocukluk Dönemi Örselenme Yaşantıları Ölçeği arasındaki ilişkiler incelenmiştir. Buna göre olumlu çocukluk yaşantıları ve yaşam doyumu arasında pozitif yönde istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmuştur. OÇYÖ ile depresyon ve çocukluk dönemi örselenmeleri arasında ise negatif yönde anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Madde analizi sonucu, ölçekteki tüm maddelerin ölçeği temsil güçlerinin yeterli olduğu sonucuna ulaşılmıştır. OÇYÖ’nün güvenilirliği bileşik güvenilirlik ve iç tutarlık yöntemleri olmak üzere iki yöntemle incelenmiş ve oldukça yüksek düzeyde güvenilirliğe sahip olduğu anlaşılmıştır.

Çocukluk dönemi yaşantılarının, bireyin ruh sağlığı açısından önemi sayısız çalışmayla ortaya konulmuştur. Ancak çalışmalar daha çok bireylerin çocuklukta olumsuz yaşantılarını ve deneyimlerini araştırmaya yöneliktir. Yaşanan olumlu deneyimleri ölçmeye yönelik ise sınırlı sayıda araştırma bulunmaktadır. Bunda araştırmada kullanılacak ölçme araçlarının sınırlı olmasının etkisi bulunmaktadır. Bu anlamda ölçeğin önemli bir eksikliği gidereceği düşünülmektedir. Ayrıca Dünya Sağlık Örgütü'nün (2006) sağlık tanımına göre sağlık, yalnızca hastalık ve sakatlık halinin olmayışı değil, "fiziksel, sosyal ve ruhsal anlamda tam bir iyilik hali" olarak tanımlanmaktadır. Benzer şekilde pozitif psikoloji yaklaşımına göre de olumsuz duygu ve yaşantıların yokluğu ya da azlığı yalnız başına psikolojik iyi oluşu ve mutluluğu tanımlamada yeterli değildir. Çünkü olumsuz yaşantı ve duyguların az olması ya da olmaması, olumlu yaşantı ve duyguların yaşanmasını garanti etmez. Bu anlamda çocuklukta travmatik ya da genel olarak olumsuz yaşantıların olmadığı bir çocukluk geçirmiş olmak, iyi bir çocukluk geçirildiği anlamına gelmemektedir. Yani ideal anlamda bir çocukluk yaşantısı sürmüş olmak için hem travmatik ve olumsuz yaşantıların az olması ya da olmaması, hem de yeterli, ilgi, sevgi, takdir ve çocukluğa ilişkin olumlu anıların olması gerekmektedir.

Çocukluk döneminin sağlıklı geçirildiğine yönelik önemli bir değerlendirme ölçütü de, psikolojik ihtiyaçların yeterli düzeyde karşılanmış olup olmadığıdır. Psikolojik ihtiyaçların karşılanma düzeyi, bireyin olumsuz ya da olumlu ruh sağlığı açısından önemli bir belirleyicidir. Yani psikolojik ihtiyaçların karşılanmış olması, hem ruh sağlığı bozukluklarının yaşanma sıklığını azaltıcı etkiye sahiptir, hem de psikolojik iyi oluşun önemli belirleyicilerindedir. Çocukluk döneminde psikolojik ihtiyaçların karşılanmış olması da yetişkinlik döneminde bireyin fiziksel ve ruhsal sağlığı açısından belirleyicidir (Coffey vd., 2015). Bu anlamda ölçeğin önemli bir işlevi de çocukluk döneminde psikolojik ihtiyaçların yeterince karşılanmış olup olmadığını değerlendirmek olacaktır.

Sonuç olarak, OÇYÖ bireylerin olumlu çocukluk yaşantılarını ölçmeye yönelik kısa, uygulaması ve değerlendirmesi kolay; psikometrik özellikleri açısından geçerlik ve güvenilirlikleri yeterli düzeyde olan bir ölçme aracıdır. Bununla birlikte bu çalışma, geliştirilen ölçekle ilgili ilk çalışmadır ve bazı sınırlılıkları bulunmaktadır. Çalışma geniş bir katılımcı grubuyla yapılmış olmasına rağmen, araştırmaya daha çok eğitim düzeyi yüksek bireylerin dâhil olduğu görülmektedir. Bunun da ölçeğe ilişkin uygulamaların önemli bir kısmının internet ortamında gerçekleştirilmesinden kaynaklı olduğu söylenebilir. Bu yönüyle ölçeğin psikometrik özellikleri, bundan sonraki çalışmalarda farklı örneklem gruplarıyla da incelenmelidir. Yine bu çalışmada ölçeğin güvenilirliği iç tutarlık ve bileşik güvenilirlik yöntemleriyle incelenmiş ancak test tekrar test güvenilirliği incelenmemiştir. Bu da çalışmanın sınırlılıkları arasında gösterilebilir.

Hakem Değerlendirmesi: Dış bağımsız.

Yazar Katkıları: Fikir - T.D.; Tasarım - T.D.; Denetleme - T.D.; Kaynaklar - T.D., F.T.A.; Malzemeler - T.D.; Veri Toplanması ve/veya İşlenmesi - T.D., F.T.A.; Analiz ve/veya Yorum - T.D.; Literatür Taraması - T.D., F.T.A.; Yazıyı Yazan - T.D., F.T.A.; Eleştirel İnceleme - T.D.

Çıkar Çatışması: Herhangi bir çıkar çatışması bulunmamaktadır.

Finansal Destek: Yazarlar bu çalışma için finansal destek almadıklarını beyan etmişlerdir.

Peer-review: Externally peer-reviewed.

Author Contributions: Concept - T.D.; Design - T.D.; Supervision - T.D.; Resources - T.D., F.T.A.; Materials - T.D.; Data Collection and/or Processing - T.D., F.T.A.; Analysis and/or Interpretation - T.D.; Literature Search - T.D., F.T.A.; Writing Manuscript - T.D., F.T.A.; Critical Review - T.D.

Conflict of Interest: The authors have no conflicts of interest to declare.

Financial Disclosure: The authors declared that this study has received no financial support.

Kaynakça/References

- Aas, M., Henry, C., Andreassen, O. A., Bellivier, F., Melle, I., & Etain, B. (2016). The role of childhood trauma in bipolar disorders. *International Journal of Bipolar Disorders*, 4(1), 1-10.
- Akın, A., Uysal, R. ve Çitemel, N. (2013). Çocukluk Dönemi Mutluluk/Huzur Anıları Ölçeğinin Türkçe formunun geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 26(1), 71-80. [\[Crossref\]](#)
- Aslan, S. H. ve Alparlan, Z. N. (1999). Çocukluk Örselenme Yaşantıları Ölçeği'nin bir üniversite öğrencisi örnekleminde geçerlik, güvenilirlik ve faktör yapısı. *Türk Psikiyatri Dergisi*, 10(4), 275-285.
- Bentler, P. M. (1980). Multivariate analysis with latent variables: Causal modeling. *Annual Review of Psychology*, 31, 419-456. [\[Crossref\]](#)
- Bentler, P. M., & Bonett, D. G. (1980). Significance tests and goodness of fit in the analysis of covariance structures. *Psychological Bulletin*, 88(3), 588-606. [\[Crossref\]](#)
- Bernstein, D. P., Stein, J. A., Newcomb, M. D., Walker, E., Pogge, D., Ahluvalia, T., . . . Zule, W. (2003). Development and validation of a brief screening version of the Childhood Trauma Questionnaire. *Child Abuse & Neglect*, 27(2), 169-190. [\[Crossref\]](#)
- Bingöl, T. Y. (2018). Determining the predictors of self-efficacy and cyber bullying. *International Journal of Higher Education*, 7(2), 138-143. [\[Crossref\]](#)
- Brown, M. J., Thacker, L. R., & Cohen, S. A. (2013). Association between adverse childhood experiences and diagnosis of cancer. *PloS One*, 8(6), 1-6. [\[Crossref\]](#)
- Buhlmann, U., Marques, L. M., & Wilhelm, S. (2012). Traumatic experiences in individuals with body dysmorphic disorder. *The Journal of Nervous and Mental Disease*, 200(1), 95-98. [\[Crossref\]](#)
- Büyüköztürk, Ş. (2004). *Veri analizi el kitabı*. Ankara: Pegem Akademi Yayınları.

- Cervone, D., & Pervin, L. A. (2018). *Personality: Theory and research* (14th ed.). Jefferson City, MO: John Wiley & Sons.
- Cheng, H., & Furnham, A. (2004). Perceived parental rearing style, self-esteem and self-criticism as predictors of happiness. *Journal of Happiness Studies*, 5(1), 1-21. [\[Crossref\]](#)
- Coffey, J. K., Warren, M. T., & Gottfried, A. W. (2015). Does infant happiness forecast adult life satisfaction? Examining subjective well-being in the first quarter century of life. *Journal of Happiness Studies*, 16(6), 1401-1421. [\[Crossref\]](#)
- Chopik, W. J., & Edelstein, R. S. (2019). Retrospective memories of parental care and health from mid-to late life. *Health Psychology*, 38(1), 84-93. [\[Crossref\]](#)
- Dalton, E. J., Greenman, P. S., Classen, C. C., & Johnson, S. M. (2013). Nurturing connections in the aftermath of childhood trauma: A randomized controlled trial of emotionally focused couple therapy for female survivors of childhood abuse. *Couple and Family Psychology: Research and Practice*, 2(3), 209-221. [\[Crossref\]](#)
- Diener, E., Emmons, R. A., Larsen, R. J., & Griffin, S. (1985). The satisfaction with life scale. *Journal of Personality Assessment*, 49(1), 71-75. [\[Crossref\]](#)
- Domhardt, M., Münzer, A., Fegert, J. M. ve Goldbeck, L. (2015). Resilience in survivors of child sexual abuse: A systematic review of the literature. *Trauma, Violence, & Abuse*, 16(4), 476-493. [\[Crossref\]](#)
- Dovran, A., Winje, D., Øverland, S., Arefjord, K., Hansen, A., & Waage, L. (2016). Childhood maltreatment and adult mental health. *Nordic Journal of Psychiatry*, 70(2), 140-145. [\[Crossref\]](#)
- Durak, M., Şenol-Durak, E. ve Gençöz, T. (2010). Psychometric properties of the Satisfaction with Life Scale among Turkish university students, correctional officers, and elderly adults. *Social Indicators Research*, 99(3), 413-429. [\[Crossref\]](#)
- Feather, J. S., & Ronan, K. R. (2010). *Cognitive behavioural therapy for child trauma and abuse: A step-by-step approach*. London: Jessica Kingsley Publishers.
- Ferreira, C., Cunha, M., Marta-Simões, J., Duarte, C., Matos, M., & Pinto-Gouveia, J. (2018). Development of a measure for the assessment of peer-related positive emotional memories. *Psychology and Psychotherapy: Theory, Research and Practice*, 91(1), 79-94. [\[Crossref\]](#)
- Gaskin-Wasson, A. L., Calamaras, M. R., LoParo, D., Goodnight, B. L., Remmert, B. C., Salami, T., . . . Kaslow, N. J. (2017). Childhood emotional abuse, self/other attachment, and hopelessness in African-American women. *Attachment & Human Development*, 19(1), 22-37. [\[Crossref\]](#)
- Gilbert, P., McEwan, K., Mitra, R., Franks, L., Richter, A., & Rockliff, H. (2008). Feeling safe and content: A specific affect regulation system? Relationship to depression, anxiety, stress, and self-criticism. *The Journal of Positive Psychology*, 3(3), 182-191. [\[Crossref\]](#)
- Gündüz, A., Yaşar, A. B., Gündoğmuş, İ., Savran, C. ve Konuk, E. (2018). Çocukluk Çağı Olumsuz Yaşantılar Ölçeği Türkçe Formu'nun geçerlilik ve güvenilirlik çalışması. *Anadolu Psikiyatri Dergisi*, 19(1), 68-75. [\[Crossref\]](#)
- Hébert, M., Daspe, M.-È., & Cyr, M. (2018). An analysis of avoidant and approach coping as mediators of the relationship between paternal and maternal attachment security and outcomes in child victims of sexual abuse. *Psychological Trauma: Theory, Research, Practice, and Policy*, 10(4), 402-410. [\[Crossref\]](#)
- Hovens, J. G. F. M., Giltay, E. J., Wiersma, J. E., Spinhoven, P., Penninx, B. W. J. H., & Zitman, F. G. (2012). Impact of childhood life events and trauma on the course of depressive and anxiety disorders.. *Acta Psychiatrica Scandinavica*, 126(3), 198-207. [\[Crossref\]](#)

- Howell, E., & Itzkowitz, S. (2016). *The dissociative mind in psychoanalysis: Understanding and working with trauma*. New York, NY: Routledge. [Crossref]
- Huh, H. J., Kim, K. H., Lee, H.-K., & Chae, J.-H. (2017). The relationship between childhood trauma and the severity of adulthood depression and anxiety symptoms in a clinical sample: The mediating role of cognitive emotion regulation strategies. *Journal of Affective Disorders*, 213, 44-50. [Crossref]
- Jantzer, V., Resch, F., & Kaess, M. (2019). Mobbing im Kindes- und Jugendalter. [Bullying in childhood and adolescence]. *Nervenheilkunde*, 38(1), 35-39. [Crossref]
- Jay, M. (2018). *Die Macht der Kindheit. Wie negative Erfahrungen uns stärker machen* (Çev. A. Assaf ve H. Kober). Hamburg: Hoffmann und Campe.
- Kaya, S. (2014). Çocukluk dönemi örülenme yaşantıları ölçeği kısa formunun Türkçeye uyarlanması. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık, Muğla). <https://tez.yok.gov.tr/UlusalTezMerkezi> adresinden edinilmiştir.
- Kepner, J. I. (2013). *Healing tasks: Psychotherapy with adult survivors of childhood abuse*. Cambridge: Gestalt Press. [Crossref]
- Kline, P. (2013). *Handbook of psychological testing*. Oxfordshire: Routledge. [Crossref]
- Lee, S. (2012). Kinder des Krieges. *Trauma und Gewalt*, 6(2), 94-107.
- Lovibond, S. H., & Lovibond, P. F. (1996). *Manual for the depression anxiety stress scales* (2nd ed). New South Wales: Psychology Foundation of Australia. [Crossref]
- Manap, A. (2015). Çocukluk Yaşantıları Ölçeği'nin geliştirilmesi: Geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 8(41), 822-826. [Crossref]
- Marsh, H. W., Hau, K.T., Artelt, C., Baumert, J., & Peschar, J. L. (2006). OECD's brief self-report measure of educational psychology's most useful affective constructs: Cross-cultural, psychometric comparisons across 25 countries. *International Journal of Testing*, 6(4), 311-360. [Crossref]
- Marta-Simões, J., Ferreira, C., & Mendes, A. L. (2018). Self-compassion: An adaptive link between early memories and women's quality of life. *Journal of Health Psychology*, 23(7), 929-938. [Crossref]
- Nemetschek, P. (2013). *Systemische Familientherapie mit Kinder, Jugendlichen und Eltern: Lebensfluss-Modelle und analoge Methoden*. Stuttgart: Klett-Cotta.
- Oliveira, S., Ferreira, C., & Mendes, A. L. (2016). Early memories of warmth and safeness and eating psychopathology: The mediating role of social safeness and body appreciation. *Psychologica*, 59(2), 45-60. [Crossref]
- Örsel, S., Karadağ, H., Kahiloğulları, A. K. ve Aktaş, E. A. (2011). Psikiyatri hastalarında çocukluk çağı travmalarının sıklığı ve psikopatoloji ile ilişkisi. *Anadolu Psikiyatri Dergisi*, 12(2), 130-136.
- Özdamar, K. (2004). *Paket programlar ile istatistiksel veri analizi (çok değişkenli analizler)*. Kaan Kitabevi: Eskişehir.
- Richards, M., & Huppert, F. A. (2011). Do positive children become positive adults? Evidence from a longitudinal birth cohort study. *The Journal of Positive Psychology*, 6(1), 75-87. [Crossref]
- Richter, A., Gilbert, P., & McEwan, K. (2009). Development of an Early Memories of Warmth and Safeness Scale and its relationship to psychopathology. *Psychology and Psychotherapy: Theory, Research and Practice*, 82(2), 171-184. [Crossref]

- Sarıçam, H. (2018). The psychometric properties of Turkish version of Depression Anxiety Stress Scale-21 (DASS-21) in health control and clinical samples. *Journal of Cognitive Behavioral Psychotherapy and Research*, 7(1), 19-30. [Crossref]
- Stumm, G., & Keil, W. W. (2014). *Praxis der Personzentrierten Psychotherapie*. Heidelberg: Springer. [Crossref]
- Şar, V., Öztürk, E. ve İkikardeş, E. (2012). Çocukluk Çağı Ruhsal Travma Ölçeği'nin Türkçe uyarlamasının geçerlilik ve güvenilirliği. *Türkiye Klinikleri Journal of Medical Sciences*, 32(4), 1054-1063. [Crossref]
- Teicher, M. H., Samson, J. A., Anderson, C. M., & Ohashi, K. (2016). The effects of childhood maltreatment on brain structure, function and connectivity. *Nature Reviews Neuroscience*, 17(10), 652–666. [Crossref]
- Terock, J., Van der Auwera, S., Janowitz, D., Spitzer, C., Barnow, S., Miertsch, M., . . . Grabe, H.-J. (2016). From childhood trauma to adult dissociation: The role of PTSD and alexithymia. *Psychopathology*, 49(5), 374-382. [Crossref]
- Uzunsakal, E. ve Yıldız, D. (2018). Alan araştırmalarında güvenilirlik testlerinin karşılaştırılması ve tarımsal veriler üzerine bir uygulama. *Uygulamalı Sosyal Bilimler Dergisi*, 2(1), 14-28.
- van Nierop, M., Lecei, A., Myin-Germeys, I., Collip, D., Viechtbauer, W., Jacobs, N., . . . van Winkel, R. (2018). Stress reactivity links childhood trauma exposure to an admixture of depressive, anxiety, and psychosis symptoms. *Psychiatry Research*, 260, 451-457. [Crossref]
- World Health Organization. (2006). *Constitution of The World Health Organization: Basic Documents, Supplement, October 2006* [Dünya Sağlık Örgütü: Temel Dökümanlar, Ek Ekim 2006]. Retrieved from https://www.who.int/governance/eb/who_constitution_en.pdf
- Yılmaz, V. (2009). *LISREL ile yapısal eşitlik modellemesi-I: Temel kavramlar, uygulamalar, proglamlama*. Ankara: Pegem Akademi Yayınları.

Extended Summary

Introduction

Several personality theories that inform approaches to psychology and psychotherapy hypothesize that childhood experiences are connected to problems experienced by people in adulthood. For instance, Freud's psychoanalytical theory, Adler's individual psychology theory, Erikson's psychosocial development theory, and schema-therapy approaches posit childhood experiences to be focal to adult difficulties. Several recent studies have further demonstrated that negative experiences, disturbances, traumatic experiences, negligence, and abuse experienced in childhood exert an adverse impact on the physical, cognitive, social, and psychological development of individuals and are pivotal to psychopathological problems in adults (Aas et al., 2016; Brown, Thacker, & Cohen, 2013; Buhmann, Marques, & Wilhelm, 2012). In fact, research findings also indicate that early traumatic experiences negatively affect the brain development of children (Teicher, Samson, Anderson, & Ohashi, 2016). However, most of the research so far conducted on childhood experiences has addressed the effects of negative childhood experiences in an individual's life. These studies have contributed significantly to psychology professionals by expanding their understanding of mental health disorders. Nevertheless, studies of positive psychology reveal that the absence of negative emotions or experiences is not enough on its own for an individual to sense wellbeing and mental health. In other words, the absence of emotions such as fear, anger, sadness does not, by itself, guarantee that a person will experience positive emotions such as joy, happiness, and trust: saying "I am not unhappy" does not necessarily imply "I am happy." Likewise, not having had negative-traumatic experiences during one's early years does not indicate a good childhood. An ideal childhood requires the adequate accumulation of positive experiences in addition to no (or only a few) negative encounters. Hence, for a more accurate assessment of an individual's mental condition, researchers must investigate positive childhood experiences as much as negative and traumatic childhood events.

Scholarly literature presents several scales on negative childhood experiences (Aslan & Alparlan, 1999; Gündüz, Yaşar, Gündoğmuş, Savran, & Konuk, 2018; Şar, Öztürk, & İnikardeş, 2012). General scales related to parental attitudes and social support also exist. Only a limited number of studies have, however, evaluated the childhood years of individuals or people's perceptions of their growing years with the intent to address positive childhood experiences (Ferreira et al., 2018; Richter, Gilbert and McEwan, 2009).

This study intended to bridge this gap through the development of an alternative instrument with which to probe positive childhood experiences. The proposed scale attempts to measure whether the individual was happy and received adequate attention, love, and appreciation in childhood. Put differently, the scale tries to ascertain

the quantum and quality of a person's positive experiences before age 11. This scale may be used for future research on wellbeing and quality of life and may be applicable to studies on mental health problems in adults. The Positive Childhood Experiences Scale (PCES) and the investigation of its validity-reliability thus form the core of the present study.

Method

Study Group

The data for the analyses were collected from two groups totaling 1331 (760 females and 571 males) participants. Of them, four participants did not specify their education level, 29 were primary school qualified, 106 completed high school, 833 graduated with bachelor's degrees, and 359 received master's degrees. In terms of their marital status, 618 of the participants were married, 702 were single, and 11 participants did not report their marital status. The age of the group ranged between 18 and 70 years, and the mean age was 32.9. The scale was administered both face-to-face and via the internet.

Construct Validity

Factor analyses were initiated with 49 items, and the unrotated factor analysis deduced a 7-factor structure explaining 64% of the total variance. Items that displayed a factor loading of under .40, loaded on multiple factors, and formed factors on their own or as two items were individually excluded. Repeated analysis cycles were performed each time. Finally, the 22 remaining items were evaluated using the Promax rotation that concluded a two-factor structure with an eigenvalue above 1 and explaining 62% of the total variance: the first factor explained 55% and the second factor rationalized 7% of the overall divergence. The eigenvalues of the first and second factors were computed as 12.148 and 1.649, respectively. The discrepancy between the eigenvalues, the observation of the single-factor structure in the scree plot, and the very high rate of variance explained by the first factor led to the conclusion that the scale presented a single factor. Therefore, the scale was limited to a single factor, and the analysis was repeated. This evaluation determined a structure that explained 55% of the total variance with factor loadings varying between .40 and .86.

Confirmatory Factor Analysis

The scale was reapplied to 379 individuals and a Confirmatory Factor Analysis (CFA) was conducted to ascertain the validity of the single-factor structure achieved in the exploratory factor analysis. The single-factor structure of the scale registered suitable integrity in CFA fit indices and the following values were obtained: Chi-Square / Df=822.17/205, NFI=.98, CFI=.98, IFI=.98, RFI=.97, AGFI=.80, and SRMR=.04. The factor loadings of the items found in the CFA varied between .45 and .91. The CFA found the explained variance of the scale to be 59%.

Criterion Related Validity

The correlations between depression subscales of Depression Anxiety Stress Scale-21 (DASS-21), Satisfaction with Life Scale, and Brief Screening Version of Childhood Trauma Questionnaire (CTQ-SF) were examined in the context of the criterion-related validity. The respective results revealed $r=-.30$ ($p<.001$), $r=.46$ ($p<.001$) ve $r=-.64$ ($p<.001$).

Reliability

The reliability of the proposed scale was examined through the Cronbach's alpha internal consistency and composite reliability methods. The Cronbach's alpha internal consistency coefficient was .96. The item analysis reported item-total correlations ranging from .37 to .83. The composite reliability (construct reliability) coefficient of the scale was calculated on the basis of the factor loadings achieved in CFA and the error variance values. The scale's composite reliability was found to be very high at .97.

Discussion and Conclusion

This study aimed to develop an instrument for the measurement of the positive childhood experiences of respondents and the PCES was developed through testing on a sample of adults. PCES identifies the positive childhood experiences and childhood satisfaction of individuals and ascertains whether they received adequate attention, love, and appreciation in their early years. This paper presents its psychometric properties.

Numerous studies have attested to the importance of childhood experiences to the mental health of individuals. However, these studies have generally investigated negative childhood experiences. Studies aiming to measure positive childhood experiences are far fewer, perhaps because of the limited number of instruments that can be used for such research. The proposed scale thus seeks to bridge a significant gap. This study proved that PCES is a valid and reliable instrument for the measurement of the positive childhood experiences of respondents.

Ek 1: OLUMLU ÇOCUKLUK YAŞANTILARI ÖLÇEĞİ

Aşağıda çocukluk yaşamınız ile ilgili ifadeler bulunmaktadır. Lütfen bu ifadelere katılıp katılmadığınızı **11 (ON BİR)** yaşından önceki yaşamınızı düşünerek cevaplayınız.

Ek 1 OLUMLU ÇOCUKLUK YAŞANTILARI ÖLÇEĞİ					
	Hiç katılmıyorum	Çoğunlukta katılmıyorum	Biraz katılıyorum	Çoğunlukta katılıyorum	Tamamen katılıyorum
1. Çocukluğumda bir hata yaptığımda ailem affediciydi.	1	2	3	4	5
2. Çocukken birçok arkadaşım vardı.	1	2	3	4	5
3. Ailem bana önemli ve değerli bir kişi olduğumu hissettirirdi.	1	2	3	4	5
4. Çocukluğumda iyimser birisiydim.	1	2	3	4	5
5. Ailem bana içten bir ilgi gösterirdi.	1	2	3	4	5
6. Çocukluğuma ilişkin anılarım çoğunlukla olumludur.	1	2	3	4	5
7. Çocukluğumda isteklerimin çoğu yerine getirilirdi.	1	2	3	4	5
8. Çocukluğumda neşeli birisiydim.	1	2	3	4	5
9. Çocukluğum mutlu bir aile ortamında geçti.	1	2	3	4	5
10. Akranlarımla karşılaştığımda daha mutlu bir çocuktum.	1	2	3	4	5
11. Çocukluğumda ihtiyacım olduğunda bana destek veren insanlar vardı.	1	2	3	4	5
12. Eğlenceli bir çocukluk geçirdiğimi söyleyebilirim.	1	2	3	4	5
13. Çocukluğumda duygularımı rahatça ifade edebileceğim bir ortam vardı.	1	2	3	4	5
14. Okul yaşamımdan memnundum.	1	2	3	4	5
15. Çocukluğum sevgi dolu bir ortamda geçti.	1	2	3	4	5
16. Aynı çocukluğu bir kez daha yaşamak isterdim çünkü güzeldi.	1	2	3	4	5
17. Çocukluğumda ihtiyacım olan duygusal desteği aldığımı düşünüyorum.	1	2	3	4	5
18. Çocukluğumda yaşadığım olumlu durumlar, olumsuzlardan daha fazladır.	1	2	3	4	5
19. Çocukluğumda yeterince takdir edildiğimi düşünüyorum.	1	2	3	4	5
20. Çocukken yeterince sevildiğimi düşünüyorum.	1	2	3	4	5
21. Pek çok açıdan şanslı bir çocuktum.	1	2	3	4	5
22. Çocukluğumda kendimi güvende hissedirdim.	1	2	3	4	5